

bi se lahko plošča razpočila in ženice je že vabila majka smrt v ledeno mrzle valove.

Plošča je plavala in plavala, vedno so se luščili od plošče drobci in ledeni splav je postajal manjši.

Grozno bližajočo se smrtno nesrečo so zapazili delavci, ki so bili zaposleni ob obali Donave. Komaj in komaj se jim je posrečilo, da so se približali v ribškem čolnu plošči, ki je nosila na smrt preplašene ženske in so jo potegnili s kaveljni proti sebi. Ženice so bile vse trde od mraza in strahu in so se prav zavedle šele tedaj, ko so izstopile iz čolna na suho zemljo. Peljale so se na ledeni plošči od Grocke do Smederova (na razdalji Zagreb—Dugoselo).

*

MOJSTRSKO IZVEDEN VLOM.

V Berlinu je bil izvršen 30. januarja vlom, ki presega glede obsega, drznosti in mojsterske izvedbe vse vlome zadnjih časov. V noči zgoraj omenjenega dne si je privoščila večja vlomilska družba prostore velike berlinske banke »Diskontgesellschaft«. Svedrovci so prišli v bančne prostore po podzemeljskem rovu, katerega so izkopali z dvorišča sosedne hiše proti banki. Po rovu je prišla vlomilska tolpa v kletne prostore banke, kjer je bil v težkih železnih omarah shranjen denar, dragocenosti in vrednostni papirji. Celih 172 blagajen in predalov so vlomilci odprli s kisikovimi aparati. Odnegli so 30—40 tisoč mark v gotovini, spravljeno zlato, vrednostne papirje v iznosu nekaj milijonov mark. Pri izbiranju plena so pa bili zelo natančni. Odnegli so le najbolj dragoceno blago in najvažnejše vrednostne papirje. Pri vlomilskem delu so imeli na rokah rokavice iz gumija in niso pustili nikjer kakšnega prstnega od-tisa, ki bi dajal policiji sled za storilci. Pri zločinu so se posluževali vlomilci najbolj modernih pripomočkov za vrtanje, žaganje in toplenje železa. Pokazali so pri tem čudovito spretnost. Storilci so popolnoma neznani in oblasti ne vejo, kako bi začele preiskavo, da bi izsledile drzneže.

Težka železniška nesreča pri Regensburgu v Nemčiji. Iz Monakovega je došla dne 30. januarja vest, da se je dogodila pri Regensburgu težka železniška nesreča. Brzovlak Wien-Passau-Leipzig-Köln je trčil pri Regensburgu ob tovornega. Do nesreče je prišlo radi tega, ker je strojevodja brzovlaka prezrl znamenje za stoj ter vozil dalje. Udar je bil tako silovit, da je bilo razbitih nekaj vagonov tovornega vlaka in eden voz brzovlaka. Ubite so bile 4 osebe, 10 ranjenih. Med mrtvimi so sami Avstrijci in sicer dva iz Gradca in dva iz Dunaja.

Januš Golec:

Čik ga je napodil v pokoj.

Po večini se oprimejo vsakega starejšega samca navade in razvade, ki ga delajo v očeh vsakdanjih smrtnikov — posebnega. Eden je udan pijači, drugi je zakrknjen nasprotnik ženstva, tretji skopuh itd.

V našem trgu je bil dolgo vrsto let predstojnik okrajnega sodišča gospod Hirschmugl. Ljudem je bilo njegovo ime predolgo za izgovorjavo. Prekrstili so ga v gospoda Mugla.

Ni mi treba povdarjati, da je bil gospod samskega stanu z vsemi mogočimi razvadami, ki so se zdele drugim čudne in večkrat skrivnostne.

V krčmi je sedel sam pri četrtinki in zatopljen v časopisje. Gorje, ako bi mu bil kdo zasedel njegov kot! Krčmar, ki ni znal čuvati svetosti Muglovega sedenja, ga ni videl nikdar več kot gosta.

Praznil je v prostem času en četrt za drugim, čital in pušil, da je bil obdan od gostih kolobarjev dima. Kratka — smodka mu je bila poleg četrtinke druga ljubica.

Nikdar ni kolobaril dima iz cele cigare, ampak iz polovice. Z občudovanja vredno naglico je potegnil cigaro iz žepa, jo skrnil z obema rokama za hrbet ter jo neslišno prelomil. Eden konec je prižgal, drugi je zginil nekam in nikdo ni znal povedati s sigurnostjo — kam.

Del tržanov je trdil, da je udan gospod Mugl poleg pušenja še razvadi zvečenja. Tri leta je moral služiti vojake. V cesarski suknji bi se naj bil udal čikanju.

Sodniku bolj naklonjeni so izključevali možnost zvečenja in kajenja obenem. Gospod ni pljučkal, torej tudi ni čikal!

Kako in kaj je uporabljal neizpušeno polovico kratke cigare, je bila pazljivi tajnosti skrivnost, ki je mrcvarila radovedni trg leta in leta.

Gospod Mugl je tudi poseben v uradu. Nad pravdarji radi razžaljenja časti je kričal tako dolgo, dokler se niso poravnali pred izrekom sodbe. Kot vrhovni varuh osirotelih otrok je bil pravi oče. Jerofu ni bilo za smeh, ako ni vršil svojih varuških dolžnosti z vso skrbjo.

Med vojno je bil gospod prava šiba za one ženske, ki so podporo za svojimi možmi ter sinovi zapravljele po krčmah in v nečistem življenju.

Lahkoživa zapravljička sploh ni upala po denar, ker gospodu Muglu ni bilo mogoče ničesar prikrivati.

Dnevi nakazila medvojnih podpor so bili za gospoda predstojnika dnevi razburjanj; za ženski spol ure trepetja. Te vražje podpore so pile kri gospodu Muglu in ga nagnale celo v pokoj, kar se je doigralo tako-le:

Blatnikova Neža, Gnusova Cila in Mlakarjeva Marjeta so zapile celo večmesečno podporo. Pijančevanje in ranjanje je končalo z ženskim pretepom iz ljubosumnosti na enega moškega, ki je bil doma in ne v vojni. Kljub zapravljičnosti in dejanskemu izgredu so se upale ženščeta pred gospoda Mugla. Lahkomiselne babure so govorile pred vstopom pred strogega gospoda:

»Nabil nas bo. Zato je pa gospod, da se krega.«

Tudi za ta drzni izgovor je zvedel gospod sodnik. Si pač lahko predstavlja te, kako je kuhalo, vrelo in kipelo po njegovi notranjosti, ko je zagledal kar vse tri pred seboj. Njegova upravičena jeza je priklopila tako do vrhunca, da niti kričati ni mogel.

Pisarju je namignil, naj vzame pero in papir. Narekoval je v kratko jedrnatih stavkih, da se ukine trem imenovanim denarna podpora radi pijančevanja in vlačugarstva. Ko je bila ukinitev črna na belem, je stopil sam s polo pred ženske in začel čitati z gromkim glasom izrek sodbe.

Sodba je bila proglašena z dostojanstveno besedo. Gospod Mugl je ošvignil obsojenke s hudim pogledom, da bi se bolj ožigosal njih lahkomišelnost v tako hudih ter resnih časih. Po prečitani sodbi, po ošvigu s sodnikovim očesom, se je drznila Blatnica muzati!

Razkačenost je blisknila po predstojniku. Z nogo je udaril po tleh in iz grla se mu je izvil del prokletstva:

»Ti frdamana ba . . .«

Ni končal dostavka k sodbi, ko se je zgodilo nekaj, kar je bilo odločilno za gospoda Mugla.

V razbesneli nerazsodnosti je sunil z jezikom preveč v umetno zobovje zgoranje čeljusti. Iz jezno odprtih ust se mu je skotalila čeljust po tleh in za njo je padlo še nekaj črno razvečenega — čik . . .

Strogi sodnik je pobledel pri pogledu na nezgodo. Bliskoma se je sklonil, pobral zobovje, ga vtaknil v žep telovnika in izginil med krohotom žensk skozi vrata v drugo sobo.

Od tedaj gospoda Mugla ni bilo več po trgu in ne več v krčmo. Saj se je razneslo liki blisk: gospod Mugl ni samo kadilec, da celo — čikar!

Bolnega se je javil. Na dopust je izginil. Ni ga bilo več nazaj. Radi pred baburami razkrinkanega čika je stopil v trajni pokoj!

Zanimivosti.

RAZISKOVANJA NAJBOLJ MRZLIE TOČK.

Raziskovanje južnega in severnega tečaja. O raziskovanju južnega tečaja po Amerikancu Byrdu in njegovih 30 spremljevalcih smo že pisali. Byrd je poskusil pred dnevi iz svojega oporišča drugi peturni polet na aeroplanu proti južnemu tečaju. Posrečilo se mu je, preleteti Walter Scottovo deželo in ledena polja kraljice Aleksandre. Prodril je po zraku do gorovja, ki zapira dohod do južnega tečaja. Byrdovo letalo je bilo med poletom v stalni zvezi s pomožno ladjo »City of Newyork«, ki je pripeljala raziskovalce do oporišča in zalaga ekspedicijo z vsem potrebnim. Ohvestila je pošiljal letalec potom radija. Tokrat je bil odkrit nov otok v Kitovem zalivu in 14 novih skalnatih hribov. Tovorna ladja »Eleonore Boroliny« ki je bila poslana iz Nove Zelandije, da prekrbi Byrdovo pomožno ladjo s prehrano in raznimi drugimi potrebščinami, je že dosegla Kitov zaliv.

Stabirajte naročnike

za naš mladinski list

„Naš dom“!

Na raziskovanje severnega tečaja se že pripravlja vodja »Zeppelinova« dr. Eckener. Nemci hočejo tokrat temeljito proučiti nevarni severni tečaj in se ga bodo lotili z najbolj moderno opremljenim zrakoplovom. Dr. Eckenerja bode spremljal sloviti raziskovalec severnih krajev učenjak Norvežan Nansen. Tokratni raziskovalci severnega tečaja se bodo opremili s pasjimi upregami ter bodo vzeli seboj 45 psov. Nemci se bodo že potrudili, da jih ne bo zadela žalostna usoda nekega italijanskega generala Nobila.

Iz divjih pokrajin Južne Amerike.

Največja reka na celim svetu namaka severne pokrajine Južne Amerike in se imenuje: Amaconski veletok. Levo in desno od veletoka so neizmerni gozdovi, ravnine, planjave ter močvirja, kamor še sploh ni stopila noga evropejskega človeka. Po pragozdovih se skrivajo razna indijanska plemena, ki živijo naravno in v divjih navadah.

Južno od južnoamerikanske države Venecuela, proti reki Amacona (kjer so bili v zadnjem času siloviti potresi) so popolnoma neraziskani kraji. Med človeška plemena pragozdov spadajo takozvani Vai-Vai-Indijanci. To pleme biva od južnih mej angleške Guyane do reke Trombetas, ki se izteka v Amaconski veletok.

Hišice in vasi teh Indijancev ležijo ob obalah imenovane reke Trombetas čisto skrite v krasotah pragozda. Njihovo edino prometno sredstvo je iz enega debla za 20 ljudi izdelani čoln. V čolnu se giblje Vai-Vai-Indijanec z občudovanja vredno spretnostjo in zna premagati vse težkoče in nevarnosti reke. Skrivališča za čolne so tako skrita, da jih oko Evropejca pri vsej pazljivosti ne opazi.

Reka in pragozd dajeta Indijancu — vsakdanjo hrano. Moko za kruh pridelujejo ženske iz korenin manioka-grma.

V vsaki hišici prebiva več družin. — Družinski poglavar ima v koči svoj častni sedež. Vsa hišna dela opravlja ženski spol; moški se pečajo z lovom ter bojevanjem.

Indijanec je oborožen z lokom, puščico, sulico in s cevjo za izpihavanje zastrupljenih puščic. S tem priprostim orožjem strelja: zverjad, ptice, ribe, ogromne želve in zna tudi upihniti življenje nasprotnika iz zasede. Puščice pomočijo v smrtonosni strup, ki se imenuje »mata colado«. Od zastrupljene puščice zadeta žrtev se zgrudi mrtva na tla in je vsaka pomoč izključena.

Najbolj priljubljena divjačina v teh krajih je tapir (neka vrsta divje svinje) ki tehta do 250 kg in ima zelo okusno meso.

Ribe strelja Vai-Vai-Indijanec s puščico iz čolna. Razširjena riba je »pirarucu«, ki je dolga do 2 m in težka do 100 kg. Posušeni jezik te ribe rabijo kot pilo, lusnine pa za poliranje lokov, puščic in držajev za sulice.

Kakor vsa indijanska plemena, je tudi to babievrno. Časti po božje mesec,

veruje v hudobne duhove, kojih škodljivost odvrča s ponočnim nastavljanjem jedi in pijače.

Godba in ples sta pri teh divjakih — vsakdanja zabava.

Iz poglavja o nemogočem — a resničnem.

Krogla iz plutovine.

Navaden zamašek (štopel) iz plutovine imamo za prav lahko stvar. Kaj pa mislite, koliko bi tehtala krogla iz plutovine, koje premer bi bil 1 meter? Taka krogla bi bila v resnici višja kot odrasel močan ter debel moški in bi tehtala celih 1000 kg. Nikdo ne bi pripisal te teže navidez tako lahki plutovini.

Kupica vode in bucike.

Kakor n. pr. podcenjujemo težo plutovine, tako sodimo razne kovine kot na prvi pogled preveč težke.

Vzamimo n. pr. navadno kupico in jo napolnimo do vrha z vodo. Vprašanje se glasi: Koliko bucik (knofelc) lahko spustimo v z vodo napolnjeni kozarec, da voda ne bo uhajala preko? K večjemu en tucand, bi rekel vsakdo in se bo čudil, da lahko spustimo 1000 bucik v to kupico in voda ne bo uhajala preko.

Naslednji račun nam naj dokaže zgorajšnjo trditev: Navadna bucika je dolga 24 mm, njen premer znaša $\frac{1}{4}$ mm, vsebina znaša 6 kubičnih mm.

Kupica ima n. pr. premer 8 cm. Gladina z vodo napolnjenega glazka bode znašala 5000 kvadratnih mm. Mi torej lahko spustimo v do vrha napolnjeno kupico (seveda previdno) še 10.000 kub. mm = 10 kubičnih cm, bodisi v obliki vode ali kovinastih bucik, in se nam ni bati, da bo kapljala voda preko.

Ker vsebuje 1 bucika 6 kubičnih mm, sledi iz zgoraj povedanega, da je potrebnih za izpolnitev 10.000 kubičnih mm 1660 knofelc.

Kdor hoče napraviti ta poizkus, bode videl, da tvori 1660 bucik cel hribček iz kovine, a če ga zložimo eno buciko za drugo v do vrha z vodo napolnjeno kupico, voda ne bo tekla prek.

Kako velika bi morala biti ploskev naše zemlje, da bi lahko na njej stali ljudje celega sveta?

Število človeštva na celim svetu računamo navadno na 1.5 milijard. Ako bi se postavili ti ljudje eden tik drugega, kako obsežna bi morala biti ta zemeljska ploskev?

Na 1 kvadratnem metru lahko stojijo tri osebe. Za 1.5 milijard ljudi bi bila potrebna ploskev od 500 milijonov kv. m. Ravno kar omenjena številka se sliši strašno neverjetno. Recimo pa mesto te 500 kvadratnih kilometrov, pa bomo lažje razumeli. Najbolj začuden bomo, ako prenesemo to zadnjo številko — v prakso.

Vzamite zemljevid in poiščite Bodensko jezero na Vorarlberškem, kjer izdelujejo v Friedrichshafenu znamenite zrakoplove vrste »Zeppelin«. Pri srednje navadnem stanju vode v jezeru pokriva Bodensko jezero 540 kvadratnih

kilometrov; ljudje iz celega sveta pa bi rabili komaj 500 kvadratnih kilometrov.

Mislimo si Bodensko jezero trdno zamrznjeno. Na njegovem ledu bi lahko stalo človeštvo vesoljnega sveta in sicer čisto udobno.

Ako bi se pa pod težo toliko ljudi led udri, za koliko bi se dvignila voda v jezeru? Okroglih 18 cm in nič več!

Iz tega vzgleda lahko izprevidimo, kako lahki smo ljudje iz celega sveta v primeri z vodo neznatnega Bodenskega jezera.

Preprečeno grozno maščevanje.

Pri mestu Viktorija na otoku Labuan (v Južnem Kitajskem morju blizu mesta Canton) ob vnožju hribovitega pobočja Mu lu poseda velikanske vrtnarije Anglež Buyters. Obiskala sta ga pred kratkem dva oficirja in se zabavala po obširnih plantažah in po pragozdovih z lovom na razno zverjad.

Veleposestnik je imel domačina Jalu za slugo, ki je tudi stregel pri mizi. — Lovca sta opazovala nekoč tega Jalu, kako se je potikal po pragozdu. Čepel je sključen ter piskal rahlo na piščalko. Pred njim sta bili na tleh dve trdo zvezani črni svinji. Na pisk piščalke sta prilezli iz goščave dve ogromni kači, ki jih imenujejo »python«. (Ta kača lahko pogoltne celega človeka.)

Kači sta poslušali pazno piskanje, ste govali glavi in gledali na svinčeta. Naenkrat je Jalu prenehal z godbo. Golazen se je vrgla na ubogi živali, vsaka je pogoltnila eno in nato sta zopet izginili v gozd z domačinom vred.

Doživljaj sta pripovedovala oficirja gostitelju. Spoznal je takoj, da je njegov sluga eden od častilcev strašnih indijskih kač. Priznal je še, da ne upa služabnika niti posvariti, kaj šele kaznovati, ker so ti ljudje nečloveško maščevalni.

Par dni zatem je izginila nenadoma posestnikova hčerka Eddla, akoravno je imela na njo paziti Jaluva žena Thuat. Po dolgem iskanju so našli otroka v sredi svinjske črede privezanega k drevesu in o varuhinji nobene sledi. Thuat se je vrnila čez nekaj časa in se delala, kakor bi se ne bilo zgodilo prav nič. Materi Sigrid je zavrela kri pri pogledu na to brezbriznost. Pograbila je pasji bič in udarila z njim Thuat do krvi po obrazu. Udarjena domačinka se je sprvič raztogotila, hotela se pognati v mater, a se je pomirila, obrisala kri z obraza in izginila od hiše.

Par dni se ni zgodilo nič. Služabnica se je zopet pojavila pri Angležu. Kazala je izredno skrb za otroka.

Ko sta se vračala gosta oficirja nekega popoldne iz pragozda, sta slišala naenkrat klice na pomoč. Kriki so prihajali od tamkaj, kjer sta videla pred tedni slugo Jalu s kačama in svinjama.

Priplazila sta se čisto v bližino brezupnih klicev: nudil se jima je strašen prizor:

Na tleh je čepel Jalu in piskal kačama, ki sta zrla vanj. K drevesu je bila

tesno privezana z zamašenimi ustami Angleževa žena. Služkinja je ravno dvignila s tal otroka Eddlo in ga nesla materi pred oči. Rekla je nekaj nerazumljivih besed privezani žrtvi in vrgla deklico med obe kači, ki naj bi jo pogoltnili v pričo nesrečne matere.

Ko je ležal otrok na tleh pred žreli kač, sta se hotela Jalu in njegova žena nemudoma odstraniti ter izginiti. A v tem trenutku je ustrelil eden od oficirjev nečloveškega Jalu, ga zadel v pleča tako, da mu je padla iz rok piščalka.

Ko se je zgrudil od strele zadeti Jalu, se je pognala velikanska kača kvišku, a ne proti otroku, ampak se je ovila z vso močjo krog divjaka. Jalu je zakričal nepopisno grozno, oči so mu izstopile vsled strahu, z zdravo roko se je poskušal ubraniti zijajoči kačji pošasti.

Thuat, ki je bila par trenutkov kot okamenela od groze, se je vrgla nad kačo in skušala rešiti moža. Početje služkinje je bilo znamenje za drugo kačo. Golazen je zagrabila obupno kričečo žensko za obe nogi.

Oficirja sta planila iz skrivališča. — Eden je pobral otroka, drugi je prerezal vezi materi, ki je bila onesveščena od prestanih grozot. Z rešenim otrokom in ženo sta hitela oba rešitelja mimo kač, ki sta zvijali obe tesno oklenjeni žrtvi. Praznih rok se nista upala lotiti požrešnih pošasti, ker onemu oficirju, ki je ustrelil proti Jalu, je padla puška iz rok v grmovje, tako ga je bil prevzel strah.

Ko sta se vrnila nazaj na mesto groze čez kako uro, sta bila domačina mož in žena v objemu kač mrtva. Jalu je imel zdrobljene vse kosti. Kača se je pravkar napenjala, kako bi požrla mrtvega slugo.

Thuat je ležala na tleh v zadnjih izdihljajih. Ogromna kača je žrtev čisto zmečkala in nato se je odvila od nje. Ležala je zvita tik ob mrtvi Thuat in ni kazala nobenega apetita, da bi požrla divjaško maščevalko.

Še le po par dobro pogodeni strelah sta končali življenje obe kači, ki sta — smrtno maščevali nedolžnega otroka, ki bi naj romal živ v kačje žrelo v pričo lastne matere!

Nove knjige.

Najden zaklad. Dve leti smo jo iskali, ljubko knjižico »Lurška Matī Božja«, ki jo je bil spisal prvi slovenski romar in prvi slovenski pridigar slavne božje poti Lurd — g. dr. Ivan Križanič leta 1884. Bila je tedaj kmalu razprodana, ker je bila tako ljubezniva po vnanji obliki, kakor tudi po vsebini. Za 70letni lurški jubilej lanskega leta se je šele po mnogem povpraševanju našla še ena izmed knjižic, ki je pred 44 leti pripravila toliko veselja slovenski mladini, pa tudi starim ljudem. Ob zatonu leta je izšla II. izdaja, popravljena od večje roke preč. g. prelata dr. Kovačiča. Mariborske šolske sestre so na prošnjo častilcev Lurške Gospe založile to knjižico, ki se bo prodajala brez vsakega najmanjšega dobička po 10 Din komad. (Poština posebej.) Za slovenska dekleta si ne moremo misliti primernejšega molitvenika od te knjižice. Naj

bolj primerna je kot spominček nevestam, godovno darilce prijateljicam, spremljevalka odhajajoči hčerki. Porabna tudi zlasti za domače šmarnice pri vaški kapelici, v tolažbo bolnikom, nagrada pridnim deklicam. Knjižica vsebuje zgodovino Lurda in Bernardke, ki je bila 1925 prišteta blaženim in koje 50letnica smrti se bo obhajala letos dne 16. aprila. Knjižica se naroča izključno pri šolskih sestrah v Mariboru; dobi se pa tudi pri vratarju frančiškanskega samostana v Mariboru.

Listnica uredništva.

Velika Nedelja: Če tudi ste se podpisali, vendar Vašega dopisa ne moremo objaviti, ker vsebuje same osebne zadeve in zadevice, ki ne spadajo v javnost. — Križevci pri Ljutomeru: Kritik in to še dolgih o igrah in predstavah naš list radi pomanjkanja prostora ne more objavljati.

Cene in sejmska poročila.

Vrednost denarja. 1 nemška marka stane 13.54 Din, 1 ogrski pengő 9.93 Din, 1 švicarski frank 10.96 Din, 1 avstrijski šiling 8.01 Din, 1 angleški funt 276 Din, 1 ameriški dolar 56.80 Din, 1 francoski frank 2.22 Din, 1 češka krona 1.69 Din in 1 italijanska lira 2.98 Din.

Novi živinski sejmi v Mariboru. Doselej so se vršili v Mariboru živinski sejmi vsak drugi in četrti torek v mesecu. Kot novi sejmski dan je uveden tudi vsak peti torek v mesecu.

Mariborsko sejmsko poročilo. Prignanih je bilo: 1 konj, 7 bikov, 90 volov in 101 krava, skupaj 199 komadov. Poprčne cene za različne živalske vrste na sejmu so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 7.75 Din do 8 Din, poldebili voli od 7 do 7.25 Din, plemenski voli od 6.50 do 7 Din, biki za klanje od 6.50 do 7.25 Din, glavne krave debele od 5.75 do 7 Din, plemenske krave od 5 do 5.50 Din, krave za klobasarje od 3.75 do 4 Din, molzne krave od 5.25 do 6.50 Din, breje krave od 5.25 do 6.50 Din, mlada živina od 6 do 7.50 Din. Prodalo se je 142 komadov, od teh za izvoz v Italijo 57 komadov, v Avstrijo 15 komadov.

Na zagrebškem sejmu 30. januarja 1929 so bile dosežene naslednje cene: biki 7—8 Din, krave 6—8 Din, klobasarice 4—5 Din, junice 7—9 Din, za meso 6—7 Din, voli 1—8—10 Din, II 7—8 Din; teleta živa 11—13 Din, zaklana 15—16 Din za 1 kg; prašiči domači pitani 14—15 Din, sremški zaklani 18—18.50 Din, do 1 leta 12—14 Din, prašički za rejo komad 100—160 Din.

Na dunajski prašičji sejem 29. jan. 1929 je znašal dogon 13.480 glav (10.719 pršutarjev in 2763 špeharjev), od tega iz Jugoslavije 1008 glav, iz Poljske 9225, iz Rumunije 2014 in iz Madžarske 1233. Špeharji so se ucvrstili za 10 grošev, pršutarji so pa ostali neizpremenjeni. Notirajo: špeharji I 2.10—2.25, angleški križani 2.10—2.30 (izjemoma 2.35), kmetijski 1.90—2.25, stari 1.90—2.05 in pršutarji 1.65—2.30 šil. za kg žive teže.

Iz žitnega trga. V Ljubljani notirajo: Deželni pridelki (vse samo ponudbe slovenskih postaj, plačljivost 30 dni, dobava promptna): pšenica 80 kg 2% 287.50—290, februar 292.50—295, marec 297.50—300, april 302.50—305, maj 307.50—310; moka 0 g vagon blago franko Ljubljana, plačljivo po prejemu 420—425, soržica franko postaja Domžale 277.50—280, koruza laplatska

325—330, času primerno suha 295—297.50, ječmen bar. pol. 345—347.50, bač. 330—332.50. Zaključkov ni bilo. Tendencia čvrsta. — Novi Sad: Pšenica 244—245, par. Vršac 233—240, oves 240—245, bač. 245—250, koruza 257.50—260 bač. 2. 262.50—267.50, 3, 4, 5. 282.50—285, srem 257.50, 3, 4, 5. 232.50—285, ječmen 252.50—257.50, bač. 270—280, moka 0 g 340—350, št. 2320—330, št. 5 300—310, št. 6 275—280, št. 7 260—265, št. 8 205—215, otrobi 180—185. Tendencia nespremenjena. Promet: 10 vagonov pšenice, 8 koruza, 2 moka. — Budimpešta: Tendencia močna. Pšenica marec 25.06—25.04, zaključek 25.04—25.05, maj 25.90—25.84, zaključek 25.84—25.85, oktober 25.81—25.83, zaključek 25.83—25.84, I marec 23.16—23.14, zaključek 23.12—23.14, maj 23.94—23.89, zaklj. 23.92—23.94, oktober 23.70—23.68, zaključek 23.67—23.68, koruza maj 23.70—23.68, zaključek 23.67—23.68.

Gospodarska obvestila.

Trgovina z mlekom. V Ptujju obstoja že od leta 1924 zadružna mlekarna kot podružnica Osrednjih mlekariz Ljubljane. Osrednje mlekarne v Ljubljani so namreč največje zadružno mlekarsko podjetje v državi ter imajo po vseh krajih svoje podružnične mlekarne, ki kontrolirajo nakupne cene mleka od strani privatnih nakupovalcev in mlekariz. Korist te mlekarne je za naš kraj ogromnega pomena, saj dobivamo kmetovalci v tem okraju mleko dražje plačano, kakor drugje. Da pa ne bodo privatne mlekarne pri vas mleko mnogo cenejše nakupovale, vam povemo, da smo mi dobili plačano mleko v mesecu decembru l. l. in v mesecu januarju t. l. po 7 K na našem domu, če smo ga prinesli v mlekarne pa po 8 K. Za mesec februar pa nam je ptujška mlekariz obljubila za mleko 8 do 9 K, po oddaljenosti od mlekarne. Vsled tega zahtevajte kmetovalci povsod od vaših nabiralcev, da vam plačajo iste cene, kakor jih plačuje naša mlekariz! Če pa vam mlekarne ne plačajo primerne cene, poskusite ponuditi mleko v Ptuj ali pa v Ljubljano.

Dvadnevni kletarski tečaj se je vršil pretekli teden z zelo dobrim uspehom v Ljutomeru, katerega je priredila vinarska zadruga in na katerem je predaval g. Glaser, upravitelj obl. vinčarske šole pri Kapeli. Z zanimanjem in pozornostjo je nad 50 udeležencev zasledovalo predavanja o pravilnem kletarstvu in praktičnem razkazovanju o uporabi raznih kletarskih pripomočkov. Vsi udeleženci so bili z uspehi tečaja zelo zadovoljni. Zato je le želeli, da se slična strokovna predavanja večkrat prirede. Tudi boljši gospodarski uspehi potem gotovo ne bodo izostali!

Enodnevni zadružno-kmetijski tečaj za šentjursko in vse sosedne župnije se vrši v četrtek, dne 14. februarja v dvorani Katoliškega doma v Št. Juriju ob južni žel. Predavalo se bo o gospodarstvu, zadružništvu, novem davčnem zakonu, živinoreji, sadjarstvu in vinarstvu. Govorniki pridejo iz Maribora. Tečaj se prične ob 9. uri dopoldne. Dvorana bo zakurjena. Uljudno vabimo vse domačine in tudi prebivalce sosednih župnij, da se tega važnega tečaja v lepem številu udeležijo!

Podružnica Sv. Vld pri Grobelnem Sadjarskega in vrtnarskega društva se